

{jcomments on}Benita Ursula Wilhelmine Kathi Florin von Falkenhayn

Urodziła się 14 sierpnia 1900 roku w Berlinie. Z domu von Zolikofer-Altenklingen (ród wywodzący się ze Szwajcarii). Jej matką była baronowa Flori von Richthofen. Ojciec, Walter von Zollikofer-Altenklingen zmarł w 1911 roku.

Małżeństwa

W 1920 roku wyszła za mąż, jej mężem został porucznik Müller-Eckhardt. Małżeństwo zakończyło się rozwodem już w 1922 roku (mąż okazał się pijakiem i awanturnikiem). W 1923 roku po raz drugi wyszła za mąż, za przyjaciela z lat młodości porucznika Richarda von Falkenhayna (syna Horsta von Falkenhayna). Niedługo po ślubie Richard uległ wypadkowi, małżeństwo było zmuszone utrzymywać się z niewielkiej renty męża oraz oszczędności.

Znajomość z Jerzym Sosnowskim

W kwietniu 1925 roku do Berlina przybywa Jerzy Sosnowski, który zna się z wyścigów konnych z Richardem von Falkenhayn. Przez męża Richarda, Benita poznaje Rotmistrza Sosnowskiego (niektóre źródła podają, że Jerzy i Benita poznali się wcześniej, na zawodach konnych w Sopocie). Dostają się szybko kochankami. W tym czasie Benita mieszka w Berlinie przy ulicy Lützowufer 2/2.

Ze względu na swoje pochodzenie oraz poprzez męża Benita miała liczne znajomości w kręgach pracowników Ministerstwa Wojny (Reichswehrministerium) oraz śmietanki towarzyskiej Berlina. Nie miała natomiast dostępu do żadnych tajnych informacji.

Praca dla polskiego wywiadu

W 1926 roku została zwerbowana do pracy dla polskiego wywiadu przez Jerzego Sosnowskiego. Dostają się szybko znajomości Benity okazały się bardzo przydatne dla polskiej siatki szpiegowskiej w Berlinie. Pod koniec 1927 roku udało się jej zwerbować pracownicę Reichswehrministerium Irene von Jena (pseudonim "Daktyl"), a po niecałym roku (listopad 1928) pozyskała do współpracy najcenniejszą agentkę Renate von Natzmer (pseudonim "von Platten"). Benita w pracy siatki szpiegowskiej była zaangażowana w odbieranie dokumentów przekazywanych przez agentki i przekazywanie ich dalej. Gdy liczba dokumentów bardzo mocno się zwiększyła Benita została zwolniona z tego obowiązku.

Trzeci ślub

18.12.1930 Benita von Falkenhayn rozwiodła się ze swoim drugim mężem Richardem. Ich małżeństwo praktycznie przestało istnieć kilka lat wcześniej, gdy Benita została kochanką Jerzego Sosnowskiego. Jednakże przed jak i po rozwodzie pozostawała w dobrych stosunkach z Richardem von Falkenhayn.

Gdy przekonała się, że nie może liczyć na ślub z Jerzym Sosnowskim wyszła po raz trzeci za mąż. 18.10.1932 poślubiła inżyniera lotnictwa – Josefa von Berga.

W więzieniu

Siatka szpiegowska Sosnowskiego zostaje rozbita 27 lutego 1934 roku. Benita von Falkenhayn została aresztowana w swoim mieszkaniu przy Kleiststrasse 13 następnego dnia rano i osadzona w więzieniu Moabit.

Niedługo po aresztowaniu Benita rozwiodła się z mężem Josefem von Berg (był on cenionym przez hitlerowców inżynierem, pracującym nad nowymi konstrukcjami silników samolotowych).

Podczas przesłuchań Benita nie ujawniła szczegółów swojej pracy ani nikogo nie zdradziła. 22 listopada prokurator przedstawił akt oskarżenia, który po kilku dniach został doręczony zatrzymanym. 5 lutego 1935 roku rozpoczął się proces przeciwko członkom siatki Sosnowskiego. Odbywał się w starych pruskich koszarach w Berlinie przy ulicy Leipziger Strasse. Podczas procesu Benita von Falkenhayn potwierdziła tylko to, co zeznała Renate von Natzmer. W tym czasie podjęto starania o ślub Benity z Jerzym Sosnowskim, który miałby uratować ją przed karą śmierci. Niestety takiej zgody nie dostali.

Wyrok śmierci

Wyrok ogłoszono 16 lutego 1935 roku. Benita została skazana na karę śmierci (podobnie jak Renate von Natzmer). Adwokaci jeszcze tego samego dnia wystąpili do Hitlera z prośbą o akt łaski. I tego samego dnia Hitler odrzucił prośbę. Wieczorem Benita i Renate zostały przewiezione do więzienia Plötzensee. Następnego dnia sędzia poinformował skazane, że Hitler odrzucił prośbę o ułaskawienie.

Wyrok wykonano 18 lutego rano. Na żądanie Hitlera Benita została ścięta toporem. Wyrok wykonał kat Karl Gröpler. Benita von Falkenhayn została pochowana na cmentarzu Kaiser-Wilhelm-Gedächtnis-Kirchhof (Luisenkirchhof IV) przy Fürstenbrunner Weg

{phocagallery view=category|categoryid=1|limitstart=0|limitcount=0}